

Ennakkoratkaisukysymykset

Unionin tuomioistuinta pyydetään täsmentämään

- 1) asetuksen (ETY) N:o 822/87 ⁽¹⁾ ulottuvuutta eli sen alueellista ja ajallista soveltamisalaa sekä sen ”tarkoitusta” seuraamusten kannalta katsoen viinivuoden 1993/1994, johon asian tosiseikat liittyvät, osalta.
- 2) Onko totta, että edellä mainitun asetuksen (ETY) N:o 822/87 39 artikla on edellä mainitun viinivuoden osalta pantu toimeen ja korvattu 15.2.1994 annetulla asetuksella (ETY) N:o 343/94 ⁽²⁾?
- 3) Onko 390 250 000 Italian liiran (nykyisin 201 547,30 euroa) suuruinen sakko, joka määrättiin sadonkorjuuvuonna 1993/1994 tapahtuneesta pöytäviinin pakollisen tislauksen laiminlyönnistä, joka koski 7 804,87 hehtolitrin suuruista viinimäärää, joka oli laskettu tuotetun 15 155 hl:n suuruisen sakkaviinimäärän perusteella (126 hl/ha suuruudesta tuotoksesta, joka vastaa asetuksen (ETY) N:o 610/94 ⁽³⁾ mukaista pakolliseen tislaukseen toimitettavaa viinikiintiötä, joka on 51,5 prosenttia) suhteeton asian tosiseikkoihin nähden ja loukataanko sillä yhteisöjen tuomioistuimen useaan otteeseen vahvistamaa rangaistusten oikeudenmukaisuuden periaatetta?

⁽¹⁾ EYVL L 84, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 44, s. 9

⁽³⁾ EYVL L 77, s. 12

Valitus, jonka Deltafina SpA on tehnyt 19.11.2010 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-29/05, Deltafina v. komissio, 8.9.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-537/10 P)

(2011/C 13/41)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Deltafina SpA (edustajat: avvocato J.-F. Bellis ja F. Di Gianni)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- valituksenalaista tuomiota on muutettava siltä osin kuin siinä vahvistetaan Deltafinalle määrätty sakko siten, että Deltafinalle määrätty sakko kumotaan tai toissijaisesti siten, että sakkoa alennetaan
- riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin siinä määrätään Deltafinalle sakko tai toissijaisesti Deltafinalle määrättyä sakkoa on alennettava

- komissio on veloitettava vastaamaan oikeudenkäyntikuluista, myös unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi seuraavat kaksi perustetta:

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka esitetään ensisijaisesti ja jonka mukaan yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, kun se ei tarkastellut riittävästi valittajan väitettä siitä, että yhdenvertaisen kohtelun periaatetta oli loukattu sakon määrän laskennassa.

Valittaja esittää tämän perusteen tueksi, että komissio sovelsi Deltafinaan korkeinta sakon laskentapohjaa sen vuoksi, että Deltafina oli suurin jalostetun tupakan ostaja Espanjassa. Muille rikkomiseen osallistuneille yrityksille (myös Deltafinan sisaryhtiö Taesille) sakko sen sijaan määrättiin yksinomaan sen perusteella, mikä niiden asema oli Espanjan raakatupakan markkinoilla, toisin sanoen markkinoilla, joilla rikkominen tapahtui. Deltafinalle määrätty sakko on vastoin yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, koska myös Cetarsa ja yritykset Dimon/Agroexpansión ja Standard/WWTE olivat vertikaalisesti integroituneita yrityksiä ja niillä oli merkittävä asema Espanjan jalostetun tupakan markkinoilla. Tätä seikkaa ei otettu huomioon niiden sakkoja määrittäessä. Komissio otti siis Deltafinan sakkoa määrittäessään huomioon tekijän, jota se ei ottanut huomioon muiden yritysten osalta.

- 2) Toinen valitusperuste, joka esitetään ensimmäiseen nähden toissijaisesti ja jonka mukaan yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti EY 81 artiklassa tarkoitettua yrityksen käsitettä, kun se hylkäsi ristiriitaisin ja virheellisin perustein valittajan väitteen, jonka mukaan Deltafinalle ei myönnetty samaa alennusta sakoista kuin sen sisaryhtiö Taesille sen jälkeen, kun Taes ja Deltafina olivat yhdessä pyytäneet suotuisaa kohtelua emoyhtiönsä Universalin johdolla.

Valittaja esittää tämän perusteen tueksi, että yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti EY 81 artiklassa tarkoitettua yrityksen käsitettä ja poikkesi unionin tuomioistuinten relevantista oikeuskäytännöstä, erityisesti asiassa C-97/08 P, Akzo, annetusta tuomiosta. Komission sakkojen määräämättä jättämisestä tai lieventämisestä kartelleja koskeissa asioissa vuonna 1996 antamaa tiedonantoa (EYVL 207, s. 4) olisi pitänyt soveltaa Taesiin ja Deltafinaan yhdessä eikä erikseen näihin kahteen yritykseen, koska kyseistä tiedonantoa sovelletaan ”yrityksiin” eikä yksittäisiin oikeushenkilöihin. Valittaja väittää lopuksi, että väitteet, joita komissio esitti sen tueksi, että Deltafina ei saanut Taesille myönnettyä sakon alennusta, ovat perusteettomia. Valittaja toteaa, että näiden väitteiden valossa Deltafina ja Taes muodostavat yhden ainoan yrityksen ja että näin ollen Deltafinan olisi tullut saada hyväkseen sama sakon alennus kuin Taes.